

Жалба, подадена на 19 декември 2019 г. от European Federation of Public Service Unions (EPSU) срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 24 октомври 2019 г. по дело T-310/18, EPSU и Goudriaan/Комисия

(Дело C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (представители: R. Arthur, Solicitor, K. Apps, Barrister)

Други страни в производството: Европейска комисия, Jan Willem Goudriaan

Искания на жалбоподателя

- да допусне обжалването,
- да отмени обжалваното решение;
- да отмени решението на Комисията от 6 март 2018 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя, възникнали в хода на производството по обжалване и на производството пред Общият съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че настоящата жалба следва да бъде допусната, тъй като Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото.

Основание № 1: Директиви, приети с решение на Съвета съгласно член 155, параграф 2 ДФЕС, са законодателни по естеството си

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че процедурата съгласно членове 154 и 155 ДФЕС не може да доведе до приемането на законодателни актове, които имат със законодателно естество.

- a. Според практиката на Съда мерки, приети в резултат на втората процедура, имат същите последици като тези на други директиви.
- б. Договорът от Лисабон не е ограничил ролята на социалните партньори, нито е променил естеството на мерките, приети в резултат на втората процедура.
- в. Мерки, приети с директива посредством решение на Съвета, остават законодателни по естеството си.
- г. Мерки, приети с директива посредством решение на Съвета, са законодателни актове.
- д. При условията на евентуалност, ако (което се отрича) директивите, приети с решение на Съвета, не са законодателни актове:
  - i. Те са вид *lex specialis* с по-скоро законодателен, отколкото изпълнителен характер.
  - ii. Могат да имат същите правни последици, каквито са имали преди 2007 г.

Ето защо Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил първото основание на жалбоподателя.

Основание № 2: тълкуване на членове 154 и 155 ДФЕС

Общият съд е допуснал грешки при буквалното, контекстуалното и телеологичното тълкуване на член 154 и член 155, параграф 2 ДФЕС.

- a. Тълкуването на Общия съд на член 155, параграф 2 ДФЕС не следва изричния му текст.
- б. Общият съд е трябвало да установи, че когато споразумение на социалните партньори е сключено от представителни социални партньори и споразумението не е незаконосъобразно, Комисията е длъжна да предложи текста на Съвета, за да се приеме решение съгласно член 155, параграф 2, втора алинея ДФЕС.
- в. Общият съд е трябвало да установи, че изборът на метод за прилагане на споразуменията на социалните партньори зависи от социалните партньори, а не от Комисията.
- г. Общият съд е трябвало да установи, че Съветът е оправомощен да реши да не приеме решение съгласно член 155, параграф 2, втора алинея ДФЕС, но Комисията няма подобно правомощие.
- д. Общият съд неправилно е разтълкувал институционалното равновесие съгласно членове 154 и 155 ДФЕС, разширявайки правомощията на Комисията отвъд изричния текста на разпоредбите, а също така е разтълкувал неправилно влиянието на членове 13 и 17 ДЕС.
- е. Тълкуването на Общия съд противоречи на контекста на дял X ДФЕС за социалната политика и на член 28 от Хартата на основните права на ЕС.
- ж. Общият съд е разтълкувал неправилно решението по дело UEAPME, предоставяйки по-голяма политическа свобода на преценка на Комисията, отколкото тя има, ако въпросното решение е било разтълкувано правилно.
- з. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в преценката на ролята на Парламента в процедурата съгласно членове 154 и 155 ДФЕС.

Ето защо Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил първото основание на жалбоподателя.

Основание № 3: различен подход по отношение на решението на Комисията

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията се ползва с широка свобода на преценка при приемане на решението. По този начин Общият съд:

- a. е разтълкувал неправилно членове 154 и 155 ДФЕС и естеството на социалното партньорство и
- б. е допуснал грешка, прокарвайки паралели с европейската гражданска инициатива.

Ето защо Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил второто основание на жалбоподателя.

Основание № 4: подход по отношение на съображенията на Комисията в решението на Комисията

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел кратките съображения в решението на Комисията за законосъобразни.

- a. Съображенията на Комисията в писмото от 6 март 2018 г. са погрешни от правна и фактическа страна.
- б. Комисията не е представила никакво обяснение защо се е отклонила от гаранциите, дадени в по-ранните ѝ писма и в публикуваните ѝ съобщения.
- в. Представените в писмото причини не са причините, на които се позовава Комисията в защитата си или в хода на съдебното заседание. Тези причини също са погрешни от правна и фактическа страна.

Комисията не е действала в съответствие с член 41 от Хартата на основните права на ЕС.